

liggende Lovforslag. Det kan jo ikke Andet end interessere os Landboere, naar der forhandles om et Lovforslag, der tilstræber at beskytte vor vigtigste Indtægtskilde, Smørret. Men man maa ogsaa huske paa, at vi ikke sidde her for at lovgive kun om vore egne Interesser, vi maa ogsaa tage Hensyn til Andres berettigede Krav; vi sidde ikke alene her med det Formaal for Die at fylde Kroerne i vor egen Pengepung, men vi skulle ogsaa se hen til, at det ikke skader Andre. Det forundrede mig at høre den høitærede Minister udtale, at dersom Lovforslaget blev vedtaget i den Stikkelse, som Flertallet har indstillet det gennem sine Vædringsforslag, vilde Loven være „spoleret“. Det forekommer mig dog, at Loven i denne Stikkelse vilde være en betydelig Forbedring af den Lov, vi nu engang have, og som udløber den 1ste Mai d. A. Et æret Mindretal paa 4 Medlemmer har til § 3 stillet Vædringsforslag om Udsørselsforbud paa ubegrændset Tid, men har i Betænkningen udtalt, at hvad det egentlig ønsker, hvad det egentlig vil, er et almindeligt Forbud mod Fabrication, Kjøb og Salg af Kunstsmør her i Danmark, og dette Mindretal har ingenlunde opgivet Haabet om at faae dette sit Ønske fremmet ved Lov. Jeg kan ikke forstaa, at man vil have et saadant Forbud, som man med et populært Navn kalder „rent Land“. Det kan bevises, at hvis man forbyder Kunstsmørret her i Danmark, vil det være det Samme som at lægge en Skat paa danske Medborgere af 700,000 Kr. om Aaret, naar man beregner, at der i forrige Aar er brugt $3\frac{1}{2}$ Mill. Pund Kunstsmør her i Danmark, og at det er en Snees Dre billigere pr. Pund end Natursmør. Vi have allerede i adskillige Aar holdt Udstillinger, ved hvilke man har præmieret vort bedste Smør, og vort Smør er nu blevet det bedste i sit Slags paa Verdensmarkedet, men det forekommer mig, at vi lægge en Præmie paa daarligt Smør, hvis man vedtager et saadant Forslag, som der ønskes. Det forekommer mig, at man da kommer ind paa en Politik, som man var inde paa i de forrige Aarhundreder, hvor man f. Ex. ved Forordningen af 27de December 1681 bestemte, at Bønder, Mollere, Brovster og Forpagtere ikke havde Lov til at stalsfede deres Kvæg. Det skulde kun Proprietærerne have Lov til, og det mente man den Gang var i Landbrugs Interesse. Ligeledes have vi en Forordning fra 16de September 1735, ved hvilken man forbyder Indførsel af Korn og alle Slags Kornvarer, Mel, Gryn og Malt og ikke alene i Danmark, men ogsaa i det Søndenfjeldste Norge. Man gav det danske

Landbrug Eneret til at sende Korn til Norge. Denne Forordning er lige saa flot som kort motiveret og forresten ganske interessant at se. Det hedder i den: Vi Christian den Sjette, af Guds Naade osv. gøre bitterligt, at vi efter nærværende Tidens Bestaaffenhed allernaadigst have for Godt befundet, at forbyde saasom vi og hermed alvorligen forbyde, at ingen fremmed Slags Kornvare, være sig af Rug, Byg, Hvede, Havre, Mel, Malt osv. indføres i Danmark eller det Søndenfjeldste Norge. Nathanson siger i sin Statshusholdning, at disse Kornlove bestode i 40 Aar — de ophævedes under Struensee — og man forandrede dem 40 Gange i disse 40 Aar, og han siger endvidere, det var til stor Skade og Fordærv for det danske Landbrug. En anden Mand, Professor Oluffen — det kan man se i Professorenes Scharlings og Falbe-Hansens Statiistik — har undersøgt Prøver af dansk Rug, som man sendte Nordmændene, og denne Prøve bestod af 38 pCt. Heire og 32 pCt. Rug og Melbrøje, $17\frac{1}{2}$ pCt. Feiestærn, 4 pCt. Klinte, og saa de øvrige 8 pCt. vare Vrter, Biffer, Hvede, Byg og alle mulige Slags. Denne Vare havde man den Gang at byde Nordmændene. Under disse Forhold er det værd at lægge Mærke til, at disse Kornlove, som alle Statsøkonomer og Historikere ere enige om vare til stor Skade baade for Befolkningen og vort Landbrug, de bleve ophævede den 6te Juni 1788. Det bliver altsaa nu 100 Aar siden den 6te Juni dette Aar, Dagen efter Grundlovsdagen, og det forekommer mig at være underligt, naar vi nu i Aar holde Hundredaarsfest for Stavnssaandets Løsning, og samtidig dermed ogsaa kunne holde Hundredaarsfest for disse skadelige Kornloves Ophævelse, da samtidig her i vort Land siger, at der i Danmark arbeides paa, at vi skulle have Eneret paa at bestemme, hvad for Slags Smør det danske Folk skal have at spise, til Fordel for det danske Landbrug. Det kan jeg ikke forstaa. Jeg kan ikke billige, at man gaar over til at optage det forrige Aarhundredes Politik. Jeg kan dernæst heller ikke forstaa, hvorledes man har tænkt sig, at man kan faae det, man kalder rent Land, thi efter hvad man faae paa Landbohøiiskolens Laboratorium, er det en let Sag at lave Kunstsmør i ethvert Meieri. Man kan der ikke alene emulserne Mælken i en Centrifuge, men ogsaa gjøre det i en almindelig Kjarne, og navnlig hvor man har en Kjarne, der drives ved Hestekraft. Man kan opvarme Mælken indtil 60 Grader og Margarineen ligeledes og blande 10 pCt. Margarine i Mælken. Man